

Terrestrial snails in the diet of the Wryneck *Jynx torquilla*

JUHANI TERHIVUO

I examined excrements collected by the late Dr. P. Krüger from 1—3 nest-boxes inhabited by Wrynecks in Korso, Nisbacka ($60^{\circ} 21' N$, $25^{\circ} 06' E$), in 1969. The total volume of the sample was about 8 cm^3 and it was taken from the bottom of the nest-boxes when the breeding period was over. The excrements were mainly composed of chitinous parts of ants. There were also numerous small stones (maximum diameter 1 mm) and some pieces of dead plants, which had presumably stuck to the Wryneck's tongue when the bird was catching ants. Other components were a few fragments of unidentified insects, presumably Hymenoptera, and the following terrestrial snails: *Cochlicopa lubrica* (Müller) 2 specimens (height of shell 5.2 and 6.0 mm), *Nesovitrea hammonis* (Ström) 1 specimen (width 3.6), *Trichia hispida* (L.) 6 specimens (width 7.0—7.6 mm) and *Bradybaena fruticum* (Müller) 1 specimen (width 32 mm). The shells of *B. fruticum* and *T. hispida* (7.6 mm) were broken; the others were intact. The chitinous parts of ants stuck to the surface and apertures of the shells indicated that most of these snails had passed through the alimentary canal of the nestlings. Evidently the snails had not played an important role in the nutrition of the nestlings. Similar observations have been made in Norway, though, as in Finland, they are rare (HAFTORN 1971). It is not known whether adult Wrynecks consume snails. In Finland their food consists of ants and ant cocoons. If these are scarce, spiders and insect larvae are eaten (v. HAARTMAN et al. 1963—72).

In Germany and Denmark, the Wryneck has been observed to feed its nest-

lings on pieces of glass, plastic and other items causing high nestling mortality (CHRISTENSEN 1975). Wrynecks have, locally at least, an obvious tendency to pick up things like these and carry them to their nests. The habit of bringing hard-shelled snails to their brood may be another example of this tendency, and will be studied further in Finland.

References

- CHRISTENSEN, J. 1975. Vendehalsen (*Jynx torquilla*) på Skjernegnen 1975. — Danske Fugle 27:44—45.
 HAARTMAN, L. von, HILDÉN, O., LINKOLA, P., SUOMALAINEN, P. & TENOVUO, R. 1963—72. Pohjolan linnut värikuvia. — Otava, Helsinki.
 HAFTORN, S. 1971: Norges fugler. — Universitetsforlaget, Oslo.

Selostus: Käenpiika ruokkinut poikasiaan maakotiloilla.

Käenpiian asuttamista pesäpöntöistä vuonna 1969 kerätyissä ulostenäytteissä (leg. P. Krüger) olivat muurahaisten kitiiniosat vallitsevia. Lisäksi näytteistä löytyi tunnistamattonien hyönteisten osia, lukuisia pieniä kiviä (läpimitta $\leq 1 \text{ mm}$) ja kuoleiden kasvien kappaleita. Kivet ja kasvinaiset lienevät joutuneet saalismuurahaisten mukana poikasten ulosteisiin. Myös seuraavat maakotilot löytyivät, isosilokoti (2 exx.), ruskeakiiltokoti (1 ex.), takkukoti (6 exx.) ja pensaskoti (1 ex.). Takkukotiloista suurimman sekä pensaskotilon kuoren emot olivat ilmeisesti rikkoneet, muut oli nieltä kokonaisia. Kotiloiden pintaan ja suuaukkoon oli tarttunut runsaasti muurahaisten kitiiniosia. Myös Norjassa on käenpiiani havaittu ruokkineen pesäpoikasiaan kotiloilla.

Eräillä alueilla Saksassa ja Tanskassa käenpiialla on taipumus ruokkia pesäpoikasiaan mm, lasin- ja muovinpalailla, jotka ovat aiheuttaneet normaalialla suuremman poikaskuolleisuuden. Ehkä tällainen taipumus saa käenpiian myös viemään kovakuoriaisia maakotiloita poikasille. Ilmiön yleisyyden tutkimiseksi Suomessa kirjoittaja pyytää tallentamaan ja lähetämään näytteitä osoitteella Juhani Terhivuo, Helsingin yliopiston eläinmuseo, P. Rautatiek. 13, 00100 Helsinki 10.